

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2017)0049

Euroopan unionin toiminnan parantaminen hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2017 Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia (2014/2249(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetun Lissabonin sopimuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta,
- ottaa huomioon 9. toukokuuta 1950 annetun julistuksen, jossa todettiin, että Euroopan hiili- ja teräsyhteisön luominen merkitsi ”ensimmäistä askelta kohti Euroopan liittovaltiota”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksesta¹,
- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksen vaikutuksesta Euroopan unionin institutionaalisen tasapainon kehittymiseen²,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanosta Euroopan parlamentin osalta³,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. syyskuuta 2015 antaman lausunnon⁴,

¹ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 25.

² EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 82.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0249.

⁴ EUVL C 13, 15.1.2016, s. 183.

- ottaa huomioon alueiden komitean 8. heinäkuuta 2015 antaman päätöslauselman¹,
 - ottaa huomioon EU:n tulevaisuutta vuoteen 2030 saakka pohtivan mietintäryhmän selvityksen Eurooppa-neuvostolle,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan parlamentin puhemiehen, euroryhmän puheenjohtajan ja Euroopan keskuspankin (EKP) pääjohtajan kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
 - ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksista 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista² sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kyseisestä mietinnöstä antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista³,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavalioikunnan lausunnot (A8-0386/2016),
- A. toteaa, että Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on edessään suuria haasteita, joista yksikään jäsenvaltio ei selviä yksinään;
- B. ottaa huomioon, että EU:n kansalaiset ovat lisäksi muun muassa talous-, finanssi- ja sosiaalikiriin vuoksi petettyinä Euroopan yhdentymishankkeeseen, mistä ovat osoituksena myös jatkuvasti alhainen äänestysprosentti Euroopan parlamentin vaaleissa sekä euroskeptisten tai avoimesti EU-vastaisten poliittisten voimien esiinmarssi;
- C. katsoo, että tietyt ehdotukset, joilla pyritään ratkaisemaan unionin edessä olevat haasteet ja lujittaa sen yhdentymistä sen toiminnan parantamiseksi sen kansalaisten hyödyksi, voidaan toteuttaa täysimääräisesti vain perussopimuksia muuttamalla; katsoo, että EU:n uudistamisessa tarvitaan kaksivaiheista lähestymistapaa (perussopimusten puitteissa ja niitä muuttamalla); toteaa, että Lissabonin sopimuksen ja sen pöytäkirjojen määräysten kaikkia mahdollisuuksia ei ole vielä hyödynnetty ja että tässä päätöslauselmassa pyritään ainoastaan esittämään arvio perussopimukseen sisältyvistä oikeudellisista mahdollisuuksista EU:n toiminnan parantamiseksi;
- D. katsoo, että Eurooppa-neuvoston hallitseva rooli merkitsee yhteisömenetelmän ja sen kaksitahoiseen legitimiin perustuvan mallin jatkuvaa torjumista;
- E. katsoo, että yhteisömenetelmä on säilytettävä eikä sitä saa heikentää hallitustenvälisillä päätöksillä, ei edes aloilla, joilla kaikki jäsenvaltiot eivät täytä osallistumisen ehtoja; katsoo, että komission roolia olisi lujitettava niin, että se pystyy hoitamaan tehtävänsä yhteisömenetelmän moottorina täysipainoisesti ja vaikuttavasti;

¹ EUVL C 313, 22.9.2015, s. 9.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0103.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0010.

- F. katsoo, että sisämarkkinat, joilla helpotetaan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta, ovat EU:n kulmakivi;
- G. ottaa huomioon, että yleisillä, välittömällä vaaleilla demokraattisesti valittu ja siten demokratian ytimessä unionin tasolla oleva Euroopan parlamentti on koko unionin parlamentti ja sillä on keskeinen rooli EU:n päätösten legitiimiyden ja vastuuvollisuuden varmistamisessa, ja tähän sisältyy myös demokraattinen vastuuvollisuus euroaluetta koskevien toimien ja päätösten yhteydessä;
- H. huomauttaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentti edustaa unionin kansalaisia näiden kansalaisuudesta riippumatta ja neuvosto edustaa jäsenvaltioiden kansalaisia kansallisten hallitusten kautta;
- I. katsoo, että olisi tehostettava kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välistä poliittista vuoropuhelua ja lisättävä käytännön mahdollisuuksia käyttää toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismia eli ns. keltaisen ja oranssin kortin menettelyä;
- J. katsoo, että Eurooppa-neuvoston työskentelytapojen olisi oltava avoimempia parlamentin suuntaan ja sen olisi hoidettava tehtävänsä perussopimusten määräysten rajoissa;
- K. toteaa, että sellaisen aidon kaksikamarisen lainsäädäntöjärjestelmän luomiseksi, joka on päätöksenteossaan demokraattinen ja avoin, neuvoston päätökset olisi tehtävä yhdessä ainoassa lakiasäätävässä neuvostossa ja nykyiset alakohtaiset lakiasäätävät neuvoston kokoonpanot olisi muutettava valmisteluelimiksi parlamentin valiokuntien tapaan;
- L. katsoo, että vastuun ja valvonnan yhtenäisyys on keskeinen edellytys minkä tahansa toimielinrakenteen vakaudelle, etenkin talous-, finanssi- ja raha-asioissa; huomauttaa, että EU:n talouspolitiikka perustuu jäsenvaltioiden vahvaan kansalliseen omavastuullisuuteen, mukaan luettuna Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 125 artiklassa määrätty yhteisvastuullisuuskiellon ("no bailout") periaate; toteaa, että unionin tasolle siirretyn toimivallan lisääminen merkitsee sopimusta jäsenvaltioiden kansallisen itsemääräämisoikeuden vähentämisestä;
- M. katsoo, että EU:n olisi edistettävä mahdollisimman korkeaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun tasoa ja että on taattava, että EU, sen toimielimet ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja vaalivat näitä oikeuksia ja vapauksia;
- N. huomauttaa, että komission roolia täytäntöönpanoelimenä olisi vahvistettava talous- ja finanssipolitiikassa;
- O. toteaa, että euroryhmästä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 14 olevassa 2 artiklassa ei määrätä, että euroryhmän puheenjohtaja olisi valittava sen jäsenten keskuudesta;
- P. katsoo, että komission poliittisen legitiimiyden lujittamiseksi talouden ohjausjärjestelmän ja finanssipolitiikan sääntöjen täytäntöönpanossa on olennaisen tärkeää, että komission puheenjohtaja valitaan selkeällä ja ymmärrettävällä menettelyllä Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä;
- Q. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa vahvistettiin oikeudellinen kehys, jonka nojalla tilintarkastustuomioistuin voi edistää julkista vastuuvollisuutta ja avustaa

parlamenttia ja neuvostoa EU:n talousarvion toteutuksen valvonnassa ja siten edistää kansalaisten taloudellisten etujen suojelua; ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 318 artiklassa määrätään parlamentin ja komission välisestä vuoropuhelusta, jolla olisi edistettävä tulokulttuuria EU:n talousarvion toteutuksessa;

- R. katsoo, että EU:n toimielinten, elinten ja laitosten, erityisesti alueiden komitean, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja varsinkin Euroopan parlamentin, olisi päivittäisessä toiminnassaan valvottava unionin horisontaalisen ja vertikaalisen toissijaisuuden periaatteen noudattamista; toteaa, että EU:n toimielinten olisi pidettävä mielessä alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean rooli lainsäädäntöjärjestelmässä sekä se, että on tärkeää ottaa huomioon niiden lausunnot;
- S. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 137 artiklassa ja pöytäkirjassa N:o 14 määrätään euroryhmän perustamisesta epävirallisena elimenä;
- T. huomauttaa, että euroryhmälle talouspolitiikan ohjauspaketissa ja budjettikuripaketissa annetut uudet tehtävät sekä se, että samat henkilöt muodostavat euroryhmän ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) hallintoneuvoston ja sama henkilö toimii euroryhmän ja EVM:n hallintoneuvoston puheenjohtajana, antavat euroryhmälle tosiasiallisesti keskeisen roolin euroalueen talouden ohjauksessa ja hallinnassa;
- U. katsoo, että makrotalouden epätasapainoa koskevaa menettelyä ei nykyisin käytetä riittävästi; toteaa, että jos sen mahdollisuuksia hyödynnettäisiin täysin, se voisi auttaa korjaamaan makrotalouden epätasapainon varhaisessa vaiheessa, antaa tarkan yleiskuvan kunkin jäsenvaltion ja koko unionin tilanteesta, estää kriisit ja osaltaan parantaa kilpailukykyä; huomauttaa, että rakenteellista lähentymistä on lisättävä jäsenten välillä, sillä näin voidaan edistää kestävä kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta; katsoo sen vuoksi, että on viipymättä toteutettava talous- ja rahaliiton viimeistely ja toteutettava toimia, joilla lisätään sen institutionaalisen rakenteen legitimiyyttä ja demokraattista vastuuvollisuutta;
- V. katsoo, että talous- ja rahaliiton institutionaalista rakenteesta olisi tehtävä entistä vaikuttavampi ja demokraattisempi siten, että parlamentti ja neuvosto toimisivat yhdenvertaisina lainsäätäjinä, komissio vastaisi roolistaan täytäntöönpanoelimenä, kansalliset parlamentit valvoisivat entistä paremmin kansallisten hallitusten toimia unionin tasolla, Euroopan parlamentti valvoisi unionin tason päätöksentekoa ja tuomioistuimella olisi nykyistä vahvempi rooli;
- W. katsoo, että unionissa voimassa olevaa talouspoliittista kehystä on sovellettava ja valvottava asianmukaisesti ja että lisäksi tarvitaan uusia talouspoliittisia sääntöjä ja välttämättömiä rakenneuudistuksia kilpailukyvyn, kasvun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden aloilla;
- X. katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson menettelyä olisi yksinkertaistettava ja siitä olisi tehtävä kohdennetumpi ja demokraattisempi vahvistamalla parlamentin roolia sen valvonnassa ja antamalla sille merkittävämpi rooli neuvottelujen eri vaiheissa;
- Y. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksessa asetettiin parlamentti yhdenvertaiseen asemaan neuvoston kanssa vuosittaisessa talousarviomenettelyssä; huomauttaa, että Lissabonin sopimus on talousarvioasioissa pantu vain osittain täytäntöön, mikä johtuu etenkin todellisten omien varojen puuttumisesta;

- Z. katsoo, että unionin talousarvion käyttöä olisi virtaviivaistettava ja sen tulot olisi saatava todellisista omista varoista eikä pääosin bkkl-osuuksista ja että monivuotisen rahoituskehyksen hyväksymistä koskeva menettely voitaisiin perussopimusten nojalla siirtää yksimielisyysäännön puitteista määränemmistö päätöksenteon piiriin;
- AA. ottaa huomioon, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ("varainhoitoasetus") 21 artiklan mukaan talousarvion yleiskatteisuusperiaate ei estä jäsenvaltioiden muodostamaa ryhmää osoittamasta rahoitusosuutta EU:n talousarvioon tai tiettyjä tuloja tiettyjä menoja varten, kuten on jo tehty esimerkiksi suurvuoreaktorin osalta päätöksen 2012/709/Euratom perusteella;
- AB. toteaa, että varainhoitoasetuksen 21 artiklassa tarkoitettua käyttötarkoitukseensa sidottu tulot eivät monivuotisesta rahoituskehystä annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 johdanto-osan 8 kappaleen mukaan ole rahoituskehyksen osa eivätkä rahoituskehyksen enimmäismäärät siten koske niitä;
- AC. huomauttaa, että omien varojen järjestelmässä ei kielletä omia varoja, jotka rahoittaa vain osa jäsenvaltioista;
- AD. katsoo, että unionin investointikapasiteettia olisi lisättävä varmistamalla nykyisten rakennerahastojen optimaalinen käyttö ja käyttämällä Euroopan strategisten investointien rahastoa (ESIR) sekä lisäämällä Euroopan investointipankin (EIP), Euroopan investointirahaston (EIR) ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) kapasiteettia;
- AE. toteaa, että yhteisen rahoituskapasiteetin käyttöönotto euroalueella sekä sen rakenne, rahoitus, toimintatavat ja unionin talousarvioon sisällyttämistä koskevat ehdot ovat vielä harkinnassa;
- AF. katsoo, että sisämarkkinoiden kasvupotentiaalia olisi hyödynnettävä paremmin palvelujen, digitaalisten sisämarkkinoiden, energiaunionin, pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin aloilla;
- AG. ottaa huomioon, että perussopimusten mukaisesti unioni torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa sekä sukupolvien välistä yhteisvastuuta;
- AH. toteaa, että sisämarkkinoiden vahvistamisen yhteydessä olisi myös parannettava verotuksen yhteensovittamista;
- AI. katsoo, että oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja työntekijöiden oikeudet olisi taattava ja säilytettävä hyödyntämällä täysin Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia;
- AJ. huomauttaa, että unionin lainsäätävä voi toteuttaa SEUT-sopimuksen 48 artiklan nojalla sosiaaliturvan alan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen, jotta työntekijät voivat käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen; toteaa, että se voi toteuttaa SEUT-sopimuksen 153 artiklan nojalla toimenpiteitä työntekijöiden sosiaalisten oikeuksien suojelemiseksi riippumatta siitä, käyttävätkö nämä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen;
- AK. ottaa huomioon, että unionin lainsäätävä voi toteuttaa SEUT-sopimuksen 153 artiklan 1 kohdan a–i alakohdan mukaisesti vähimmäistason yhdenmukaistamistoimenpiteitä sosiaalipolitiikan alalla; toteaa, että tällainen lainsäädäntö ei saa rajoittaa jäsenvaltioille tunnustettua oikeutta määrittellä sosiaaliturvajärjestelmiensä perusperiaatteet;

- huomauttaa, että tällainen lainsäädäntö ei saa vaikuttaa olennaisesti kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen tasapainoon; toteaa, että kyseiset rajoitukset sosiaalipolitiikan yhdenmukaistamisessa jättävät silti unionin lainsäätäjälle jonkin verran hyödyntämätöntä liikkumavaraa toteuttaa toimenpiteitä sosiaalipolitiikan alalla;
- AL. huomauttaa, että SEUT-sopimuksen 157 artiklassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, ei vielä kukaan noudateta;
- AM. ottaa huomioon, että eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan välineen toimivuudessa ja toteutuksessa on puutteita, ja katsoo, että sen vuoksi sitä on parannettava, jotta se toimisi tehokkaasti ja olisi aito osallistuvan demokratian ja aktiivisen kansalaisuuden väline;
- AN. toteaa, että vapaa liikkuvuus, etenkin työntekijöiden vapaa liikkuvuus, on perussopimuksissa (SEUT-sopimuksen 45 artiklassa) vahvistettu oikeus ja sisämarkkinoiden toteuttamisen keskeinen liikevoima;
- AO. katsoo, että unionin on lisättävä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) vaikuttavuutta, johdonmukaisuutta ja vastuullisuutta ja että tämä voidaan toteuttaa käyttämällä perussopimusten nykyisiä määräyksiä siten, että yhä useammalla ulkoisen toiminnan alalla siirrytään yksimielisyydestä määräenemmistö päätöksentekoon, ja soveltamalla tarvittaessa määräyksiä joustavuudesta ja tiiviimmästä yhteistyöstä;
- AP. toteaa, että viimeaikaiset turvallisuushaasteet, joista osa on EU:n rajojen välittömässä läheisyydessä, ovat tuoneet esille tarpeen siirtyä asteittain yhteisen puolustuspolitiikan ja mahdollisesti yhteisen puolustuksen käyttöönottoon; toteaa, että perussopimuksissa ja erityisesti SEU-sopimuksen 41, 42, 44 ja 46 artiklassa on jo selkeitä määräyksiä siitä, miten tämä voitaisiin toteuttaa;
- AQ. katsoo, että ulkoinen edustus on taattava unionin edun mukaisesti, kun kyse on unionin yksinomaisesta toimivallasta ja unionin jaetusta toimivallasta, jota unioni on jo käyttänyt; huomauttaa, että aloilla, joilla unioni ei ole vielä käyttänyt jaettua toimivaltaansa, jäsenvaltiot ovat velvollisia tekemään unionin kanssa vilpitöntä yhteistyötä ja pidättymään toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin edun;
- AR. katsoo, että unionilla ja jäsenvaltioilla on oltava koordinoitu ja jäsennelty kanta kansainvälisissä järjestöissä ja kansainvälisillä foorumeilla, jotta unionin ja sen jäsenvaltioiden vaikutusvaltaa näissä järjestöissä ja näillä foorumeilla voidaan lisätä;
- AS. toteaa, että kansalliset parlamentit ja Euroopan parlamentti eivät saa jäädä pelkiksi kumileimasimiksi, kun unioni tekee tai jäsenvaltiot tekevät kansainvälisiä sitoumuksia;
- AT. toteaa pakolaiskriisin osoittaneen, että tarvitaan yhteinen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka, jolla olisi varmistettava myös turvapaikanhakijoiden oikeudenmukainen jakaminen EU:ssa;
- AU. toteaa, että kaikenlainen syrjintä, kuten sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen (poliittiseen tai muuhun), kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään, sukupuoli-identiteettiin tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä, on edelleen ongelma jokaisessa jäsenvaltiossa;

- AV. huomauttaa viimeaikaisten kriisien tuoneen esille, että lainsäädännön lähentäminen ei riitä varmistamaan sisämarkkinoiden toimivuutta tai vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta yhdenmukaistettujen säännösten täytäntöönpanossa olevien erojen vuoksi;
- AW. ottaa huomioon, että unionin lainsäätäjät ei voi antaa unionin virastoille harkintavaltaa, joka edellyttää poliittisia valintoja;
- AX. toteaa, että unionin lainsäätäjän on varmistettava unionin virastojen päätösten ja toiminnan riittävä poliittinen valvonta;
- AY. toteaa, että jäsenvaltiot eivät noudata unionin huippukokouksissa ja Eurooppa-neuvoston kokouksissa hyväksytyjä sopimuksia, mikä vaarantaa vakavasti unionin toimielinten uskottavuuden, joten sopimusten täytäntöönpano olisi taattava entistä paremmin;
1. toteaa, että Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on ratkaistavanaan ennennäkemättömiä haasteita, kuten pakolaiskriisi, ulkopoliittiset haasteet lähialueilla, terrorismin torjunta, globalisaatio, ilmastonmuutos, väestönkehitys, työttömyys, finanssi- ja velkakriisin syyt ja seuraukset, kilpailukyvyn puute ja sen sosiaaliset seuraukset useissa jäsenvaltioissa sekä tarve vahvistaa EU:n sisämarkkinoita; katsoo, että kaikkiin näihin haasteisiin on puututtava entistä tehokkaammin;
 2. korostaa, että jäsenvaltiot eivät yksinään pysty riittävällä tavalla ratkaisemaan näitä haasteita, vaan tarvitaan unionin yhteisiä toimia monitasoisen hallinnon periaatetta kunnioittaen;
 3. toteaa jälleen, että sisämarkkinat, joilla helpotetaan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaata liikkuvuutta, ovat EU:n kulmakivi; toteaa myös, että sisämarkkinoilla sovellettavat poikkeukset luovat kilpailun vääristymiä unionin tasolla ja tuhoavat tasapuoliset toimintaedellytykset;
 4. korostaa, että unionin on kyettävä palauttamaan kansalaistensa menetetty luottamus lisäämällä päätöksentekonsa avoimuutta ja toimielintensä, virastojensa ja epävirallisten elintensä (kuten euroryhmän) vastuullisuutta, lujittamalla yhteistyötä toimielinten välillä ja parantamalla toimintakykyään;
 5. toteaa, että kaikkia Lissabonin sopimuksen määräyksiä ei ole vielä hyödynnetty täysimääräisesti, vaikka niihin sisältyy tärkeitä välineitä, joita soveltamalla olisi voitu estää osa unionia kohdanneista kriiseistä tai joita voitaisiin käyttää nykyisten haasteiden ratkaisemiseksi ilman perussopimusten tarkistamista lyhyellä aikavälillä;
 6. korostaa, että yhteisömenetelmä soveltuu parhaiten unionin toimintaan ja siinä on useita etuja hallitustenväliseen menetelmään verrattuna, sillä se on ainoa, joka mahdollistaa avoimuuden lisäämisen, tehokkuuden, neuvoston määräenemmistö päätöksenteon ja parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen lainsäätämisoikeuden ja estää institutionaalisten vastuiden pirstaloitumisen ja toimielinten keskinäisen kilpailutilanteen syntyminen;
 7. katsoo, että hallitustenvälisiä ratkaisuja olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona ja tiukoin ehdoin, joita ovat etenkin unionin oikeuden noudattaminen, Euroopan yhdentymisen syventämistä koskeva tavoite ja ei-osallistuvien jäsenvaltioiden mahdollisuus osallistua, ja että ne olisi korvattava unionin menettelyillä

mahdollisimman pian, myös aloilla, joilla kaikki jäsenvaltiot eivät täytä osallistumisen ehtoja, jotta unioni pystyisi hoitamaan tehtävänsä yhden toimielinrakenteen puitteissa; vastustaa tässä yhteydessä uusien toimielinten luomista unionin kehyksen ulkopuolelle ja pyrkii edelleen sisällyttämään unionin oikeuteen EVM:n edellyttäen, että asianmukainen demokraattinen vastuuvollisuus toteutuu, sekä finanssipoliittisen sopimuksen asiaa koskevat määräykset, kuten itse vakaussopimuksessakin todetaan, sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella; korostaa, että tosiasiallista päätöksentekoa ja finanssipoliittista vastuuta ei saa erottaa toisistaan;

8. korostaa, että välittömällä vaaleilla valitulla Euroopan parlamentilla on keskeinen rooli unionin legitimiuden varmistamisessa ja se tekee unionin päätöksentekojärjestelmästä vastuuvollisen kansalaisille varmistamalla unionin tason täytäntöönpanovallan käytön asianmukaisen parlamentaarisen valvonnan ja antamalla lainsäädäntöä yhteispäätösmenettelyssä, jonka soveltamisalaa olisi laajennettava;
9. toteaa jälleen, että Euroopan parlamentti on koko unionin parlamentti, ja katsoo, että asianmukainen demokraattinen vastuuvollisuus on varmistettava myös aloilla, joille kaikki jäsenvaltiot eivät osallistu, kuten euroaluetta koskevien toimien ja päätösten yhteydessä;
10. katsoo, että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välistä poliittista vuoropuhelua olisi tehostettava ja siitä olisi tehtävä tarkoituksenmukaisempi ja keskeisempi tekijä ylittämättä kuitenkaan kummankaan perustuslaillisia valtuuksia; toteaa, että kansalliset parlamentit ovat parhaita valvomaan kansallisella tasolla hallitustensa toimia EU-asioissa, kun taas Euroopan parlamentin olisi varmistettava unionin täytäntöönpanovallan käytön demokraattinen vastuuvollisuus ja legitimiys;
11. pitää erittäin tärkeänä lujittaa toimielinten läpinäkyvyyttä ja avoimuutta EU:ssa sekä sitä, miten poliittisesta päätöksenteosta EU:ssa tiedotetaan; kehottaa tehostamaan toimia Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ja niille unionin kansalaisille, jotka asuvat jäsenvaltiossa, mutta eivät ole sen kansalaisia, Euroopan parlamentin vaaleissa kuuluvaa äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 93/109/EY tarkistamiseksi;
12. toteaa jälleen, että parlamentin tutkintaoikeutta ja eurooppalaista kansalaisaloitetta on mahdollista lujittaa unionin johdetun oikeuden kautta, ja toistaa komissiolle esittämänsä vetoomuksen, että se ehdottaisi kansalaisaloitteesta annetun asetuksen tarkistamista;
13. pitää välttämätöntä, että komissio uudistaa kansalaisaloitetta demokraattiseen toimintaan osallistumisen toimivana välineenä ottaen huomioon 28. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman¹, ja kehottaa komissiota muun muassa lisäämään yleisön tietoisuutta aloitteesta ja nostamaan sen profiilia, tekemään sen allekirjoitusten keräämiseen verkossa tarkoitettua ohjelmistosta entistä käyttäjäystävällisemmän ja vammaisille henkilöille esteettömän, antamaan asianmukaista ja kattavaa oikeudellista ja käytännön neuvontaa, harkitsemaan oman kansalaisaloitetoimiston perustamista edustustoihinsa kussakin jäsenvaltiossa, selvittämään yksityiskohtaisesti kansalaisaloitteen hylkäämisen syyt ja kehittämään tapoja ohjata asiaankuuluvien viranomaisten käsiteltäviksi sellaisiin aloitteisiin sisältyvät ehdotukset, jotka eivät välttämättä kuulu komission toimivaltaan;

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0382.

14. katsoo, että eurooppalaisella vapaaehtoispalvelulla on olennainen osa unionin kansalaisuuden rakentamisessa, ja suosittaa sen vuoksi, että komissio tarkastelisi, miten nuorten osallistumista siihen voitaisiin helpottaa;

Toimielinrakenne, demokratia ja vastuuvollisuus

Parlamentit

15. painottaa, että on taattava parlamentin lainsäädäntövalta ja valvontaoikeudet ja näitä on lujitettava ja vahvistettava, esimerkiksi toimielinten välisillä sopimuksilla ja siten, että komissio käyttää asiaankuuluvaa oikeusperustaa;
16. katsoo, että Euroopan parlamentin on tulevista haasteista selviytyäkseen uudistettava työskentelymenetelmiään tehostamalla tehtäviensä hoitamista komission poliittisessa valvonnassa, myös kun on kyse unionin säännösten täytäntöönpanosta ja soveltamisesta jäsenvaltioissa, ja soveltamalla sopimukseen pääsemistä ensimmäisessä käsittelyssä vain kiireellisissä poikkeustapauksissa ja silloin, kun asiasta on tehty harkittu ja nimenomainen päätös, ja kehottaa sitä näissä tapauksissa parantamaan tällaiseen sopimukseen pääsemiseen johtavan menettelyn avoimuutta; palauttaa tässä yhteydessä mieliin myös parlamentin ehdotukset, jotka koskevat sen oman vaalimenettelyn yhdenmukaistamista entisestään ja jotka sisältyivät sen Euroopan unionin vaalilain uudistuksesta 11. marraskuuta 2015 antamaan päätöslauselmaan¹;
17. ilmaisee aikovansa hyödyntää entistä enemmän valiokunta-aloitteisia lainsäädäntömietintöjä SEUT-sopimuksen 225 artiklan nojalla;
18. katsoo, että parlamentin olisi otettava käyttöön sisääntulorekisteri päätoimipaikassaan ja kaikissa jäsenvaltioiden edustustoissa, jotta kansalaiset voivat luovuttaa siellä henkilökohtaisesti asiakirjoja, joiden sisältö voidaan varmentaa;
19. katsoo, että olisi otettava käyttöön Euroopan parlamentin sähköinen virallinen lehti, jotta voidaan todentaa kaikki sen hyväksymät päätöslauselmat ja mietinnöt;
20. kannustaa tarpeen vaatiessa käymään poliittista vuoropuhelua kansallisten parlamenttien kanssa säädösehdotusten sisällöstä; korostaa kuitenkin, että päätökset on tehtävä perustuslaillisten valtuuksien tasolla ja että kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin päätöksentekovaltuudet on rajattu selvästi siten, että kansallisten parlamenttien on harjoitettava EU-toimintaansa omien maiden valtiosäännön perusteella ja erityisesti valvomalla Eurooppa-neuvoston ja neuvoston jäsenenä toimivia kansallisia hallituksiaan, sillä tällä tasolla ne voivat parhaiten vaikuttaa suoraan unionin lainsäädäntöprosessin sisältöön ja valvoa sitä; vastustaa sen vuoksi sellaisten uusien yhteisten parlamentaaristen elinten luomista, joilla on päätöksentekovaltuuksia;
21. pitää tärkeänä, että Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit tekevät yhteistyötä yhteisissä elimissä, joita ovat esimerkiksi unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssi (COSAC), yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä parlamenttien välinen kokous (YUTP-IPC) ja talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan mukainen kokous; katsoo, että asiassa olisi noudatettava konsensuksen, tietojenvaihdon ja keskinäisen kuulemisen periaatteita, jotta parlamentit voivat valvoa omia

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0395.

hallintoelimiään; kehottaa komissiota ja neuvostoa osallistumaan parlamenttien välisiin kokouksiin korkealla poliittisella tasolla; korostaa tarvetta tiivistää yhteistyötä Euroopan parlamentin valiokuntien ja kansallisten parlamenttien valiokuntien välillä näissä yhteisissä elimissä lujittamalla johdonmukaisuutta, avoimuutta ja keskinäistä tietojenvaihtoa;

22. kannustaa kansallisia parlamenteja vaihtamaan parlamentaarisen valvonnan parhaita käytäntöjä, kuten järjestämään säännöllisesti keskusteluja ministerien ja eri valiokuntien välillä kansallisissa parlamenteissa ennen neuvoston kokouksia ja niiden jälkeen sekä komission jäsenten kanssa sopivin määräajoin, ja kehottaa järjestämään kokouksia kansallisten parlamenttien kanssa keskustelujen käymiseksi Euroopan parlamentin jäsenten kanssa; kannustaa käynnistämään instituutioiden ja poliittisten ryhmien toimihenkilöiden vaihto-ohjelmia Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien hallintojen välillä;
23. katsoo, että on varottava tarkasti kaikenlaista EU:n lainsäädännön ”kultausta” jäsenvaltioissa ja että kansallisilla parlamenteilla on tässä keskeinen tehtävä;

Eurooppa-neuvosto

24. pitää valitettavana, että neuvosto on aivan liian usein siirtänyt lainsäädäntöasioita Eurooppa-neuvostolle, kun se ei ole soveltanut määräenemmistöpäätöksentekoa; katsoo, että Eurooppa-neuvoston käytäntö, jonka mukaan se antaa neuvostolle tehtäviä, menee sille perussopimuksissa annettua, strategisten suuntaviivojen määrittelyä koskevaa tehtävää pidemmälle ja on siten vastoin perussopimusten kirjainta ja henkeä, sillä SEU-sopimuksen 15 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Eurooppa-neuvosto määrittelee unionin yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet muttei toimi lainsäätäjänä; katsoo, että on tarpeen parantaa työskentelysuhteita Eurooppa-neuvoston ja parlamentin välillä;
25. toteaa, että Euroopan parlamentti valitsee komission puheenjohtajan Eurooppa-neuvoston ehdotuksesta ottaen huomioon Euroopan parlamentin vaalien tuloksen sen jälkeen, kun asiaankuuluvat kuulemiset on pidetty, ja että sen vuoksi, kuten vuonna 2014 toimittiin, Euroopan tason poliittisten puolueiden on nimettävä kärkiehdokkaita, jotta kansalaiset voivat valita, kenet valitaan komission puheenjohtajaksi; pitää tervetulleena komission puheenjohtajan ehdotusta Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen muuttamisesta siltä osin kuin on kyse komission jäsenten osallistumisesta ehdokkaina Euroopan parlamentin vaaleihin;
26. toteaa lisäksi, että on mahdollista yhdistää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tehtävä ja komission puheenjohtajan tehtävä, vaikka tämä ei olekaan Euroopan parlamentin edun mukaista;
27. kehottaa Eurooppa-neuvostoa käyttämään ns. siirtymälauseketta (SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohta), jonka perusteella neuvosto voisi siirtyä yksimielisyydestä määräenemmistöpäätöksentekoon tapauksissa, joissa perussopimuksissa nykyisin edellytetään yksimielisyyttä;
28. kehottaa Euroopan parlamentin puhemiestä ilmoittamaan puheenjohtajakokoukselle ennalta näkemyksistä, joita hän aikoo esittää puheessaan Eurooppa-neuvostolle;

Neuvosto

29. ehdottaa, että neuvosto muutettaisiin todelliseksi lainsäädäntöelimeksi vähentämällä Eurooppa-neuvoston päätöksellä neuvoston kokoonpanojen määrää ja luomalla näin aidosti kaksikamarinen lainsäädäntöjärjestelmä, johon kuuluisivat neuvosto ja parlamentti ja jossa komissio toimisi täytäntöönpanoelimenä; ehdottaa, että nykyiset alakohtaiset lakiasäättävät neuvoston kokoonpanot toimitaisivat julkisesti kokoontuvan yhden ainoan lakiasäättävän neuvoston valmistelueliminä samaan tapaan kuin Euroopan parlamentin valiokunnat;
30. korostaa, että on tärkeää taata yleisesti neuvoston lainsäädännöllisen päätöksenteon avoimuus ja samalla parantaa asiakirjojen ja tietojen vaihtoa parlamentin ja neuvoston välillä sekä mahdollistaa parlamentin edustajien pääsy tarkkailijoina neuvoston ja sen elinten kokouksiin etenkin, kun niissä käsitellään lainsäädäntöä;
31. katsoo, että on mahdollista yhdistää euroryhmän puheenjohtajan ja talous- ja rahoitusasioista vastaavan komission jäsenen tehtävät, ja ehdottaa, että siinä tapauksessa komission puheenjohtaja nimittäisi kyseisen komission jäsenen komission varapuheenjohtajaksi; katsoo, että tälle komission jäsenelle voitaisiin, kunhan rahoituskapasiteetti ja Euroopan valuuttarahasto on luotu, antaa kaikki tarvittavat keinot ja valmiudet soveltaa voimassa olevaa talouden ohjaus- ja hallintakehystä ja valvoa sen täytäntöönpanoa sekä optimoida euroalueen kehitys yhteistyössä euroalueen jäsenvaltioiden valtiovarainministerien kanssa, kuten sen euroalueen budjettikapasiteetista 16. helmikuuta 2017 annetussa päätöslauselmassa¹ todetaan;
32. vaatii, että nykyisten perussopimusten kehyksessä euroryhmän puheenjohtajaan ja jäseniin sovelletaan asianmukaisia mekanismeja, joilla varmistetaan demokraattinen vastuuvollisuus Euroopan parlamenttia kohtaan, ja että varsinkin euroryhmän puheenjohtaja vastaa parlamentin esittämiin kysymyksiin; kehottaa lisäksi hyväksymään sisäisen työjärjestyksen ja julkaisemaan tulokset;
33. vaatii neuvostoa siirtymään kokonaan määräenemmistöpäätöksentekoon aina, kun tämä on mahdollista perussopimusten nojalla, ja luopumaan käytännöstä, jonka mukaan se siirtää kiistanalaisia lainsäädäntöaloja Eurooppa-neuvoston käsiteltäväksi, mikä on vastoin perussopimusten kirjainta ja henkeä, sillä perussopimuksissa määrätään, että Eurooppa-neuvosto voi ja sen pitäisi päättää yksimielisesti vain laajoista poliittisista päämääristä, ei lainsäädännöstä;
34. haluaa määrätietoisesti panna perussopimusten määräykset tiiviimmästä yhteistyöstä täysimääräisesti täytäntöön ja on päättänyt antaa hyväksyntänsä uusille tiiviimpää yhteistyötä koskeville ehdotuksille ainoastaan, jos osallistuvat jäsenvaltiot puolestaan sitoutuvat soveltamaan SEUT-sopimuksen 333 artiklan erityistä siirtymälauseketta, joka mahdollistaa siirtymisen yksimielisyydestä määräenemmistöpäätöksentekoon ja erityisestä lainsäätämisenjärjestyksestä tavalliseen;
35. korostaa, että on tärkeää hyödyntää täysin SEU-sopimuksen 20 artiklassa vahvistettua tiiviimmän yhteistyön menettelyä, etenkin euroalueen jäsenvaltioiden kesken, jotta ne jäsenvaltiot, jotka haluavat tehdä keskenään tiiviimpää yhteistyötä osana unionin ei-yksinomaista toimivaltaa, voivat tämän mekanismin kautta edistää unionin tavoitteiden

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0050.

saavuttamista ja lujittaa yhdentymisprosessiaan SEUT-sopimuksen 326–334 artiklassa määrättyissä rajoissa ja niissä vahvistettujen järjestelyjen mukaisesti;

Komissio

36. haluaa määrätietoisesti vahvistaa parlamentin roolia komission puheenjohtajan valinnassa tehostamalla poliittisten ryhmiensä ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan välisiä virallisia kuulemisia, kuten esitetään Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa N:o 11, jotta voidaan varmistaa, että Eurooppa-neuvosto ottaa vaalituloksen täysin huomioon esittäessään parlamentin valittavaksi ehdokkaan, kuten vuoden 2014 Euroopan parlamentin vaaleissa;
37. toteaa, että kaikkien komission ehdotusten on oltava täysin perusteltuja ja niihin on liitettävä yksityiskohtainen vaikutustenarviointi, myös ihmisoikeusarviointi;
38. katsoo, että komission puheenjohtajan riippumattomuutta voitaisiin lisätä, jos jokainen jäsenvaltio nimeäisi vähintään kolme ehdokasta, jotka edustavat kumpaakin sukupuolta ja joita valittu komission puheenjohtaja voisi harkita komissionsa jäseniksi;
39. kehottaa varmistamaan unionin/euroalueen paremman koordinoinnin ja mahdollisuuksien mukaan edustuksen kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja huomauttaa, että SEUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohta on oikeusperusta, jonka nojalla voidaan hyväksyä toimenpiteitä unionin/euroalueen yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä laitoksissa ja konferensseissa;
40. kehottaa käynnistämään Euroopan parlamentissa järjestettävän virallisen ja säännöllisen vuoropuhelun asioista, jotka koskevat unionin ulkoista edustusta;
41. muistuttaa, että komission, jäsenvaltioiden ja parlamentin sekä neuvoston on toimivaltansa rajoissa autettava varmistamaan unionin oikeuden ja perusoikeuskirjan selvästi nykyistä parempi soveltaminen ja täytäntöönpano;

Tilintarkastustuomioistuin

42. toteaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on keskeinen rooli EU:n varojen paremman ja järkevemmän käytön varmistamisessa; muistuttaa, että sen lisäksi, että tilintarkastustuomioistuimella on tärkeä velvollisuus toimittaa tietoja tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, sillä on erinomaiset mahdollisuudet toimittaa parlamentille tiedot, joita se tarvitsee hoitaakseen tehtävänsä ja mandaattinsa unionin talousarvion demokraattisessa valvonnassa, sekä antaa tietoa unionin rahoittaman toiminnan ja toimintapolitiikan tuloksista, jolloin voidaan parantaa niiden taloudellisuutta, tehokkuutta ja vaikuttavuutta; suosittaa siksi tilintarkastustuomioistuimen aseman vahvistamista; edellyttää tilintarkastustuomioistuimen säilyttävän riippumattomuutensa, lahjomattomuutensa, puolueettomuutensa ja ammattimaisuutensa ja samalla kehittävän vahvaa yhteistyötä sidosryhmiensä kanssa;
43. katsoo, että neuvoston jatkuva yhteistyöhaluttomuus tekee parlamentin kannalta mahdottomaksi tietoon perustuvan päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä, millä on pysyvä kielteinen vaikutus EU:n toimielinten uskottavuuteen kansalaisten silmissä ja heidän käsitykseensä EU:n varojen käytön avoimuudesta; katsoo, että yhteistyöhaluttomuus vaikuttaa kielteisesti myös toimielinten toimintaan ja heikentää

perussopimuksissa vahvistettua talousarvion toteuttamisen poliittista valvontaa koskevaa menettelyä;

44. korostaa, että tilintarkastustuomioistuimen kokoonpanosta ja nimitysmenettelystä määrätään SEUT-sopimuksen 285 ja 286 artiklassa; katsoo, että parlamentin ja neuvoston olisi oltava yhdenvertaisia tilintarkastustuomioistuimen jäseniä nimitettäessä, jotta varmistetaan demokraattinen legitimiys, avoimuus ja kyseisten jäsenten täysi riippumattomuus; kehottaa neuvostoa kunnioittamaan päätöksiä, jotka parlamentti tekee tilintarkastustuomioistuimen jäseniksi nimettyjä ehdokkaita kuultuaan;

Alueiden komitea ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

45. kehottaa parlamenttia, neuvostoa ja komissiota parantamaan yhteistyömenetelmiä alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean kanssa, myös lainsäädäntöä edeltävässä vaiheessa vaikutustenarviointeja tehtäessä, jotta voidaan varmistaa, että niiden lausunnot ja arviot voidaan ottaa huomioon koko lainsäädäntöprosessin ajan;

Erillisvirastot

46. korostaa, että täytäntöönpanovalan siirtäminen unionin virastoille edellyttää, että unionin lainsäätäjä voi riittävässä määrin valvoa niiden päätöksiä ja toimia; toteaa, että tehokas valvonta kattaa muun muassa unionin viraston johtohenkilöstön nimittämisen ja erottamisen, osallistumisen unionin viraston hallintoneuvostoon, veto-oikeuden tiettyihin unionin viraston päätöksiin, tiedottamisvelvoitteet ja avoimuutta koskevat säännöt sekä talousarviota koskevat oikeudet unionin viraston talousarvion yhteydessä;
47. harkitsee puiteasetuksen antamista unionin virastoille, jotka voivat käyttää täytäntöönpanovaltaa, ja toteaa, että puiteasetus sisältäisi unionin lainsäätäjän tarvittavan poliittisen valvontamekanismin ja esimerkiksi myös Euroopan parlamentin oikeuden nimittää ja erottaa unionin viraston johtohenkilöstöä sekä osallistua unionin viraston hallintoneuvostoon, Euroopan parlamentin veto-oikeuden tiettyihin unionin viraston päätöksiin, tiedottamisvelvoitteet ja avoimuutta koskevat säännöt sekä talousarviota koskevat Euroopan parlamentin oikeudet unionin viraston talousarvion yhteydessä;

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen

48. pitää tärkeinä SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistettua toissijaisuusperiaatetta, joka sitoo kaikkia unionin toimielimiä ja elimiä, sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehtyyn pöytäkirjaan N:o 2 sisältyviä välineitä; palauttaa tässä yhteydessä mieliin kansallisille parlamenteille ja alueiden komitealle annetut tehtävät; ehdottaa, että pöytäkirjassa vahvistettua määräaika, jonka kuluessa esitykset lainsäätämjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädöksiksi on toimitettava, sovellettaisiin joustavasti, ja kehottaa komissiota parantamaan perusteltuihin lausuntoihin antamiensa vastausten laatua;
49. muistuttaa kansallisia parlamenteja niiden keskeisestä roolista toissijaisuusperiaatteen soveltamisen valvonnassa; huomauttaa, että kansallisten parlamenttien viralliset keinot varmistaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen tarjoavat tähän laajoja mahdollisuuksia, mutta käytännön yhteistyötä kansallisten parlamenttien välillä on tehostettava, jotta ne muun muassa voivat tiiviissä yhteistyössä keskenään saavuttaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2

7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarvittavan äänimäärän tapauksissa, joissa ehdotuksen väitetään olevan toissijaisuusperiaatteen vastainen;

50. korostaa SEUT-sopimuksen 9 artiklan merkitystä varmistettaessa, että EU:n lainsäädäntö- ja politiikkatoimien sosiaaliset seuraukset otetaan huomioon;

Talous- ja rahaliiton laajentaminen ja syventäminen

51. muistuttaa, että talous- ja rahaliiton jatkokehittämisen on perustuttava nykyiseen lainsäädäntöön ja sen täytäntöönpanoon sekä myös liityttävä sosiaalisen ulottuvuuden syventämiseen;
52. kehottaa toteuttamaan institutionaalisia lisä uudistuksia, jotta talous- ja rahaliitosta tehdään entistä tehokkaampi ja demokraattisempi siten, että sillä on parempi toimintavalmius ja se on sisällytetty unionin toimielinrakenteeseen, jossa komissio käyttää täytäntöönpanovaltaa ja parlamentti ja neuvosto yhdessä lainsäädäntövaltaa;

Uusi talouspoliittinen säädös

53. muistuttaa 12. joulukuuta 2013 Euroopan unionin monitasoisen hallinnoinnin perustuslaillisista ongelmista antamastaan päätöslauselmasta¹, jossa esitettiin ajatus tavallista lainsäätämisenjärjestystä noudattaen hyväksyttävästä lähentymistä koskevasta säännöstöstä, jonka avulla saataisiin talouspolitiikan yhteensovittamiselle tehokkaampi kehys (johon kuuluisi useita lähentymiskriteereitä, jotka on määriteltävä), johon voisivat osallistua kaikki jäsenvaltiot ja jonka tukena olisi kannustinmekanismi;
54. katsoo, että SEU-sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun Euroopan sosiaalisen markkinatalouden lujittamiseksi olisi vahvistettava rajoitettu määrä rakenneuudistusten kannalta keskeisiä aloja, joilla pyritään viiden vuoden aikana parantamaan kilpailukykyä, lisäämään kasvupotentiaalia, edistämään talouksien todellista lähentymistä ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta;
55. pitää tärkeänä, että rajataan selkeästi toimivaltuudet unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä ja vahvistetaan jäsenvaltioiden sitoutumista täytäntöönpano-ohjelmiin sekä kansallisten parlamenttien roolia asiassa;
56. kehottaa hyödyntämään tehokkaammin SEUT-sopimuksen 136 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia välineitä, jotta voidaan helpottaa uusien toimien hyväksymistä ja täytäntöönpanoa euroalueella;

Yksinkertaisempi, kohdennetumpi ja demokraattisempi eurooppalainen ohjausjakso

57. toteaa, että tarvitaan vähemmän mutta kohdennetumpia maakohtaisia suosituksia, jotka perustuvat lähentymistä koskevassa säännöstössä ja vuotuisessa kasvuselvityksessä vahvistettuun toimintakehykseen sekä kunkin jäsenvaltion esittämiin konkreettisiin ehdotuksiin, jotka ovat niiden tärkeimpien uudistustavoitteiden mukaisia, joita ovat erilaiset rakenneuudistukset, kilpailukyvyn parantaminen, talouksien tosiasiallinen lähentäminen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisääminen;
58. korostaa väestönkehityksen merkitystä eurooppalaiselle ohjausjaksolle ja kehottaa painottamaan tätä indikaattoria enemmän;

¹ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 176.

59. muistuttaa, että taloudellisen vuoropuhelun mekanismit ovat jo olemassa, sillä talouspolitiikan ohjauspaketilla ja budjettikuripaketilla on luotu taloudellinen vuoropuhelu; katsoo, että tämä on tehokas väline, jonka avulla parlamentille voidaan antaa merkittävämpi rooli eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa parlamentin, neuvoston, komission ja euroryhmän välisen vuoropuhelun tehostamiseksi, ja ehdottaa parlamentin roolin virallistamista eurooppalaisen ohjausjakson valvonnassa toimielinten välisen sopimuksen avulla, kuten parlamentti on useaan otteeseen vaatinut; suhtautuu myös myönteisesti ja kannustaa kansallisten parlamenttien osallistumiseen kansallisella tasolla sekä kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin väliseen yhteistyöhön eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa ja yleisemmin talouden ohjauksessa, esimerkiksi EU:n parlamentaarisen viikon ja 13 artiklan mukaisen konferenssin välityksellä; katsoo edelleen, että työmarkkinaosapuolten osallistumista eurooppalaiseen ohjausjaksoon voitaisiin parantaa;
60. kehottaa sisällyttämään finanssipoliittisen sopimuksen asiaankuuluvat säännökset unionin lainsäädäntökehykseen sen täytäntöönpanosta laaditun kattavan arvion perusteella ja siltä osin kuin sitä ei ole jo sisällytetty olemassa olevaan johdettuun oikeuteen;

EU:n talousarvion rooli talous- ja rahaliitossa

61. viittaa mahdollisuuteen siirtyä monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksymisessä yksimielisyydestä määränemmistö päätöksentekoon käyttämällä SEUT-sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan määräyksiä tulevaa monivuotista rahoituskehystä hyväksyessä; pitää tärkeänä, että yhdenmukaistetaan parlamentin vaalikauden pituus, komission toimikausi ja monivuotisen rahoituskehyksen soveltamisaika, joka voidaan lyhentää viideksi vuodeksi SEUT-sopimuksen 312 artiklan 1 kohdan nojalla; kehottaa mukauttamaan tulevat monivuotiset rahoituskehykset parlamentin seuraavaan vaalikauteen; kehottaa neuvostoa toimimaan tämän demokraattisen vaatimuksen mukaisesti;
62. pitää myönteisenä omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän raporttia; haluaa palata perussopimusten kirjaimeen ja henkeen ja vaihtaa nykyisen bruttokansantulooperusteisiin maksuosuuksiin perustuvan järjestelmän järjestelmään, joka perustuu EU:n todellisiin omiin varoihin ja lopulta euroalueen talousarvioon, jota varten on esitetty monia erilaisia ideoita;
63. huomauttaa, että vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 24 artiklan mukaisesti kaikki unionin ja Euratomin menot ja tulot on sisällytettävä unionin yleiseen talousarvioon varainhoitoasetuksen 7 artiklan mukaisesti;

EU:n suurempi investointikapasiteetti

64. kehottaa käyttämään olemassa olevia rakennerahastoja optimaalisesti EU:n kilpailukyvn ja yhteenkuuluvuuden edistämiseksi ja EU:n investointikapasiteetin lisäämiseksi hyödyntämällä innovatiivisia lähestymistapoja, esimerkiksi ESIR-rahastoa, johon sisältyy erityisiä välineitä, joilla rahoitetaan ja taataan unionin edun mukaisia infrastruktuurihankkeita;
65. vaatii panemaan täysimääräisesti täytäntöön talouspolitiikan ohjauspaketin ja budjettikuripaketin sekä eurooppalaisen ohjausjakson ja korostaa tarvetta puuttua

erityisesti makrotalouden epätasapainoon ja varmistaa alijäämän ja yhä erittäin korkean velkatason pitkän aikavälin valvonta kasvua edistävällä julkisen talouden vakauttamisella ja tehostamalla varojen käyttöä, priorisoimalla tuottavia investointeja, kannustamalla oikeudenmukaisiin ja kestäviin rakenneuudistuksiin ja ottamalla huomioon suhdannejakson olosuhteet;

Yhteisen rahoituskapasiteetin luominen euroalueelle käyttämällä osaa unionin talousarviosta

66. muistuttaa, että unionin rahayksikkö on euro ja että EU:n talousarviolla on tarkoitus täyttää SEU-sopimuksen 3 artiklassa määrätty unionin tavoitteet ja rahoittaa yhteisiä toimintalinjoja, auttaa heikkoja alueita soveltamalla yhteisvastuun periaatetta, toteuttaa sisämarkkinat, edistää eurooppalaisia synergioita ja vastata olemassa oleviin ja uusiin haasteisiin, jotka edellyttävät yleiseurooppalaista lähestymistapaa, koska sellaiset myös auttavat vähemmän kehittyneitä jäsenvaltioita kuumaan välimatkaa umpeen ja täyttämään euroalueeseen pääsyn ehdot;
67. ottaa huomioon budjettikapasiteetin luomista euroalueella koskevat erilaiset ehdotukset; huomauttaa, että näissä ehdotuksissa annetaan tällaiselle kapasiteetille erilaisia tehtäviä ja niissä voidaan noudattaa erilaisia malleja; muistuttaa, että parlamentti on vaatinut, että tällaista kapasiteettia olisi kehitettävä EU:n kehityksessä;
68. huomauttaa, että vaikka uuden budjettikapasiteetin mallista, tehtävästä ja koosta riippuu, voidaanko tällainen kapasiteetti luoda nykyisten perussopimusten kehityksessä, perussopimusten puitteissa on mahdollista nostaa omien varojen enimmäismääriä, perustaa uusia omien varojen luokkia (vaikka sellaiset omat varat tulisivat ainoastaan joistakin jäsenvaltioista) sekä sitoa joidenkin tulojen käyttötarkoitus määrättyjen menoerien rahoittamiseen; korostaa lisäksi, että EU:n talousarvio tarjoaa jo nyt takuita tietyille luottojärjestelyille ja että on olemassa useita joustovälineitä, joita varten voidaan ottaa käyttöön monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärät ylittävää rahoitusta;
69. muistuttaa puoltavansa EVM:n liittämistä unionin säädöskehikseen edellyttäen, että asianmukainen demokraattinen vastuuvollisuus toteutuu;
70. katsoo, että EU:n rahoituskapasiteetin ja Euroopan valuuttarahaston luominen voivat olla vaiheita prosessissa, jossa perustetaan Euroopan finanssiministeriö, jonka olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille;
71. kehottaa ottamaan aiheellisesti huomioon komission asettaman asiantuntijaryhmän tärkeimmät päätelmät lunastusrahaston perustamisesta;

Sisämarkkinat ja finanssimarkkinoiden yhdyntyminen

72. katsoo, että sisämarkkinat ovat yksi EU:n kulmakivistä ja olennainen tekijä unionin vaurauden, kasvun ja työllisyyden kannalta; huomauttaa, että sisämarkkinoilla, jotka tarjoavat konkreettisia etuja sekä yrityksille että kuluttajille, on kasvupotentiaalia, jota ei ole vielä täysin hyödynnetty, erityisesti digitaalisten sisämarkkinoiden, rahoituspalvelujen, energia-alan, pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin osalta; kehottaa siksi tiukentamaan nykyisen säännösten asianmukaisen soveltamisen valvontaa ja säännösten noudattamista näillä aloilla;
73. kehottaa saattamaan pikaisesti mutta vaiheittain valmiiksi pankkiunionin, joka perustuu yhteiseen valvontamekanismiin, yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin ja

eurooppalaiseen talletussuojajärjestelmään ja jossa on riittävät ja finanssipoliittisesti neutraalit varautumisjärjestelyt; arvostaa sopimusta siltarahoitusmekanismista siihen asti kunnes yhteinen kriisinratkaisurahasto saadaan toimintaan ja kehottaa perustamaan Euroopan maksukyvyttömyysmenettelyn;

74. muistuttaa, että Euroopan valvontaviranomaisten olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottaen huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut ja finanssimarkkinoiden toimijoiden erilaisen luonteen; katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi otettava esiin kaikkia jäsenvaltioita koskevia kysymyksiä ja keskusteltava ja tehtävä päätöksiä niistä ja että tasapuolisten toimintaedellytysten vahvistamiseksi sisämarkkinoilla on olennaista, että otetaan käyttöön yhteinen säännöstö, jota sovelletaan kaikkiin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin EU:ssa, jotta vältetään rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden pirstoutumista ja tasapuolisten toimintaedellytysten puuttumisesta johtuvaa epäreilua kilpailua;
75. kehottaa perustamaan todellisen pääomamarkkinaunionin;
76. suosittaa perustamaan kilpailukykyviranomaisjärjestelmän, joka saattaa yhteen jäsenvaltioissa kilpailukyvyn edistymisen seurannasta vastaavat kansalliset elimet, ja ehdottaa, että komissio hoitaa järjestelmän edistymisen seurannan;
77. pitää välttämättömänä, että parannetaan kansallisten veroviranomaisten välistä automaattista tietojenvaihtoa veropetosten ja verovilpin, verosuunnittelun, veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen estämiseksi, ja että edistetään koordinoituja toimia veroparatiisien torjumiseksi; kehottaa antamaan direktiivin yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta ja määrittelemään siinä vähimmäisveroasteen ja yhteiset tavoitteet asteittaisen lähentymisen aikaansaamiseksi; pitää välttämättömänä ryhtyä nykyisen alv-lainsäädännön perusteelliseen uudelleentarkasteluun, jossa käsitellään muun muassa alkuperämaaperiaatteen käyttöön ottamista;

Demokraattisempi institutionaalinen rakenne talous- ja rahaliitolle

78. muistuttaa tarpeesta varmistaa demokraattinen legitimiys ja vastuuvollisuus päätöksentekotasolla niin, että kansalliset parlamentit valvovat jäsenvaltioiden hallituksia ja Euroopan parlamentilla on suurempi valvontarooli unionin tasolla ja yhdessä neuvoston kanssa keskeinen rooli lähentymistä koskevan säännöstön hyväksymisessä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen;
79. puoltaa SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun siirtymälausekkeen yleistä käyttöä; muistuttaa, että komissio ehdotti hahmotelmassaan tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi¹ SEUT-sopimuksen 136 artiklaan tai 352 artiklaan perustuvan lähentymis- ja kilpailukykyvälineen luomista, tarvittaessa yhteistyötä tiivistämällä; huomauttaa, että tiiviimmän yhteistyön tapauksessa SEUT-sopimuksen 333 artiklan 2 kohdan soveltaminen eli siinä määrätyn tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen käyttö vahvistaisi EU:n hallinnon demokraattista legitimitettä ja tehokkuutta sekä parlamentin roolia siinä;
80. katsoo, että parlamenttien välisen yhteistyön ei pitäisi johtaa siihen, että perustetaan uusi parlamentaarinen elin tai uusi instituutio, sillä euro on EU:n rahayksikkö ja

¹ COM(2012)0777, 28. marraskuuta 2012.

Euroopan parlamentti on EU:n parlamentti; muistuttaa, että talous- ja rahaliiton on perustanut unioni, jonka kansalaisia edustaa unionin tasolla suoraan Euroopan parlamentti, jonka on löydettävä keinoja varmistaa euroaluetta koskevien päätösten demokraattinen vastuuvollisuus ja kyettävä ottamaan ne käyttöön;

81. vaatii antamaan komissiolle valtuudet panna täytäntöön nykyiset ja mahdolliset uudet välineet talous- ja rahaliiton alalla ja valvoa niiden noudattamista;
82. pitää välttämättömänä korjata heikkoudet talous- ja rahaliiton nykyisessä toimielinrakenteessa, erityisesti sen demokratiavajeen, ottaen huomioon myös, että tuomioistuin voi valvoa perussopimusten tiettyjä aloja mutta toisia taas ei; katsoo, että tarvitaan talouspolitiikan tiiviimpää yhteensovittamista koskevien SEUT-sopimuksen 121 artiklan 3 ja 4 kohdan yksityiskohtaisen täytäntöönpanon parlamentaarista valvontaa;
83. katsoo, että eriytetyn yhdentymisen periaatteen olisi oltava kaikkien jäsenvaltioiden valittavissa;
84. muistuttaa, että tavalliset lainsäätämisen- ja budjettimenettelyt EU:n tasolla olisi asetettava etusijalle ja että tarvittaessa voidaan käyttää poikkeuksia ja luoda erityisiä budjettikohtia; toteaa, että muita määräyksiä, kuten määräyksiä euroalueesta tai tiiviimmistä yhteistyöstä, olisi käytettävä vain silloin kun edellä mainitut menettelyt eivät ole oikeudellisesti tai poliittisesti mahdollisia;

Sisämarkkinoiden toteuttaminen kasvun ensisijaiseksi moottoriksi

85. on ehdottomasti sitä mieltä, että talous- ja rahaliiton syventämisen olisi kuljettava käsi kädessä sisämarkkinoiden toteuttamisen kanssa niin, että poistetaan vielä jäljellä olevat sisäiset esteet erityisesti energiaunionin, digitaalisten sisämarkkinoiden ja palvelumarkkinoiden osalta;
86. kehottaa panemaan nykyisen energian sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön täysimääräisesti täytäntöön SEUT-sopimuksen 194 artiklan mukaisesti energiaunionin perustamiseksi;
87. kannattaa sitä, että vahvistetaan energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) tehtäviä ja toimivaltuuksia, kunnes lopulta perustetaan Euratomin perustamissopimuksen 54 artiklan nojalla Euroopan energiavirasto, yhdennetään energiemarkkinat ja luodaan Euroopan strateginen varmuusvarasto, joka perustuu kansallisten varmuusvarastojen yhdistämiseen, ja perustetaan energiantoimittajien kanssa yhteinen neuvottelualue, jotta energiaunionille saadaan institutionaalinen rakenne;
88. kannustaa käyttämään läheisessä yhteistyössä EIP:n kanssa hankejoukkolainoja, joilla rahoitetaan infrastruktuuri- ja energiahankkeita;
89. kehottaa komissiota käyttämään SEUT-sopimuksen 116 artiklaa, joka tarjoaa parlamentille ja neuvostolle tarvittavan oikeusperustan toimimiselle tavallista lainsäätämisenjärjestystä noudattaen sellaisten käytäntöjen poistamiseksi, jotka johtavat kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla haitallisten veropolitiikkojen vuoksi;

Sosiaalinen ulottuvuus

90. korostaa, että unionin vakaan sosiaalisen perustan varmistamiseksi olisi turvattava työntekijöiden oikeudet, erityisesti heidän käyttäessään oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, sekä heidän sosiaaliset oikeutensa hyödyntäen täysimittaisesti SEUT-sopimuksen kolmannen osan IV, IX ja X osastossa tarjottuja asiaankuuluvia oikeudellisia välineitä ja noudattaen EU:n perusoikeuskirjaa; viittaa tässä yhteydessä erityisesti Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetusta direktiivistä 2004/38/EY ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella annetusta asetuksesta (EU) N:o 492/2011 juontuviin oikeuksiin;
91. korostaa, että on tärkeää luoda sosiaalinen Eurooppa, jotta Euroopan yhdentymishankkeella on jatkossakin työntekijöiden tuki;
92. muistuttaa, että on tärkeää edistää ajatusta vähimmäispalkasta, jonka määrittäisi kukin jäsenvaltio; huomauttaa, että se, että tutkittaisiin vaihtoehtoja työttömyyskorvauksen vähimmäismääräjärjestelmälle, edellyttäisi EU:n työmarkkinoiden yhteisiä sääntöjä ja ehtoja, ja ehdottaa, että annettaisiin perussopimusten nykyisten määräysten mukaisesti säädösehdotus, jotta voitaisiin vähentää työntekijöiden tiellä vielä olevia esteitä;
93. kiinnittää huomiota unionin tarjoamiin välineisiin ja tarpeeseen ottaa nuoria työntekijöitä aktiivisesti mukaan työmarkkinoille sekä edistää edelleen nuorten työntekijöiden vaihtoa SEUT-sopimuksen 47 artiklan mukaisesti;
94. kehottaa komissiota sisällyttämään työllisyyskriteerit jäsenvaltioiden makrotaloudellisen tuloksellisuuden arviointiin ja suosittamaan ja tukemaan rakenneuudistuksia siten, että myös varmistetaan alueellisten ja sosiaalirahastojen parempi käyttö;
95. kehottaa komissiota sopusoinnussa 13. huhtikuuta 2016 paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten sopimuksen kanssa arvioimaan asianmukaisesti EU:n toimien tarvetta sekä toimintapoliittisten vaihtoehtojen mahdollisia taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia ennen kuin se ehdottaa uusia aloitteita (esimerkiksi lainsäädäntöaloitteita ja muita aloitteita, täytäntöönpanosäädöksiä ja delegoituja säädöksiä);
96. kehottaa tekemään uuden yhteiskuntasopimuksen (joka voisi olla sosiaalipolitiikkaa koskevan pöytäkirjan muodossa), jonka tarkoituksena olisi edistää Euroopan sosiaalista markkinataloutta ja vähentää eriarvoisuutta sekä varmistaa, että kaikkien kansalaisten perusoikeuksia kunnioitetaan, mukaan luettuna muun muassa kollektiivinen neuvotteluoikeus ja liikkumisvapaus; katsoo, että tällaisella sopimuksella voitaisiin tehostaa jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkojen yhteensovittamista;
97. kehottaa komissiota elvyttämään EU:n sosiaalista vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten välisillä sitovilla sopimuksilla SEUT:n 151–161 artiklan mukaisesti;

Ulkoiset toimet

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) tehokkuuden, johdonmukaisuuden ja vastuuvollisuuden lisääminen

98. katsoo, että unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin olisi vahvistettava ottamalla eri toimijat ja välineet tiiviimmin mukaan kaikkiin konfliktinratkaisun vaiheisiin;
99. vaatii käyttämään SEU-sopimuksen 22 artiklan määräyksiä yleisen strategisen kehyksen laatimiseksi sellaisia SEU-sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettuja strategisia etuja ja tavoitteita varten, jotka voivat ulottua YUTP:ta laajemmin muillekin ulkoisen toiminnan aloille ja jotka edellyttävät yhtäpitävyyttä muiden politiikkojen kuten kauppaa-, maatalous- ja kehitysapupolitiikan kanssa, ja niitä koskevien päätösten tekemiseksi; katsoo, että tällaisen strategian perusteella tehtyjä päätöksiä voitaisiin panna täytäntöön määräenemmistöllä; huomauttaa, että tällaisten päätösten demokraattinen legitimiys voisi vahvistua, jos neuvosto ja parlamentti hyväksyisivät yhteisiä strategia-asiakirjoja Euroopan komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan esittämien ehdotusten pohjalta;
100. kehottaa vahvistamaan unionin ulkoisen toiminnan parlamentaarista valvontaa muun muassa jatkamalla säännöllisiä neuvotteluja Euroopan komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) ja komission kanssa ja saattamaan päätökseen neuvottelut, joilla on tarkoitus korvata vuoden 2002 toimielinten välinen sopimus mahdollisuudesta tutustua neuvoston arkaluonteisiin YUTP:n alan tietoihin;
101. katsoo, että EU:n erityisedustajat olisi integroitava EUH:n rakenteisiin ja erityisedustajien määrärahat olisi siirrettävä YUTP:n budjettikohdista EUH:n budjettikohtiin, mikä lisäisi unionin toiminnan johdonmukaisuutta;
102. kehottaa käyttämään SEU-sopimuksen 31 artiklan 2 kohtaa, jolla neuvosto valtuutetaan tekemään tiettyjä YUTP-päätöksiä määräenemmistöllä, sekä SEU-sopimuksen 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua siirtymälauseketta, jotta voidaan siirtyä asteittain määräenemmistöpäätöksiin niissä YUTP:n alaan kuuluvissa asioissa, joilla ei ole sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla; muistuttaa, että SEU-sopimuksen 20 artiklan 2 kohta, jossa määrätään tiiviimmästä yhteistyöstä, antaa jäsenvaltioille lisämahdollisuuksia edistyä YUTP:n alalla, joten sitä olisi myös käytettävä;
103. katsoo, että ulkoista toimintaa koskevia rahoitussääntöjä olisi tehtävä joustavammiksi, jotta voidaan välttää viivästykset EU-rahoituksen operatiivisissa maksuissa ja parantaa näin EU:n kykyä reagoida kriiseihin nopeasti ja tehokkaasti; pitää siksi tarpeellisena luoda nopeutettu menettely, jolla varmistetaan, että humanitaarinen apu saadaan toimitetuksi mahdollisimman tehokkaalla ja vaikuttavalla tavalla;
104. kehottaa neuvostoa, EUH:ta ja komissiota noudattamaan velvollisuuttaan tiedottaa parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti kansainvälisistä sopimusneuvotteluista ja sopimusten tekemisestä kaikissa niiden vaiheissa, kuten määrätään SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdassa ja kuten on sovittu komission ja neuvoston kanssa tehdyillä toimielinten välisillä sopimuksilla;

105. huomauttaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että parlamentilla on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti oikeus siihen, että sille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa neuvoteltaessa ja tehtäessä kansainvälisiä sopimuksia, myös kun on kyse YUTP:sta, jotta se voi käyttää toimivaltaansa täysin tietoisena unionin toiminnasta kokonaisuudessaan; odottaa näin ollen, että tulevaisuudessa toimielinten välisissä neuvotteluissa käytännön yhteistyöjärjestelyjen ja tietojenvaihdon parantamisesta kansainvälisten sopimusten neuvottelemisen ja tekemisen yhteydessä otetaan asianmukaisesti huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö;

Kohti yhteistä puolustuspolitiikkaa

106. kehottaa siirtymään asteittain yhteiseen puolustuspolitiikkaan (SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohta) ja mahdollisesti yhteiseen puolustukseen, joka voidaan perustaa Eurooppa-neuvoston yksimielisellä päätöksellä, sekä myös vahvistamaan siviili- ja kansalaisyhteiskuntaa konfliktien estämistä ja ratkaisemista koskevien, väkivallattomuuteen perustuvien lähestymistapojen pohjalta, erityisesti lisäämällä sovitteluun, vuoropuheluun, sovinnontekoon ja kansalaisjärjestöihin perustuvaan välittömään kriisinhallintaan varattuja taloudellisia, hallinnollisia ja henkilöresursseja;
107. ehdottaa, että ensi askeleena pannaan täytäntöön SEU-sopimuksen 46 artiklan määräykset pysyvän rakenteellisen yhteistyön luomisesta neuvoston määränemmistöllä, koska tämän välineen avulla asiaa kannattavat jäsenvaltiot voisivat tehdä koordinoitusti tiiviimpää yhteistyötä puolustusasioissa EU:n puitteissa, ja että jäsenvaltiot voisivat käyttää tässä EU:n toimielimiä, välineitä ja määrärahoja;
108. suosittelee sellaisen pysyvän puolustusministerien neuvoston perustamista, jonka puheenjohtajana toimii korkea edustaja / varapuheenjohtaja ja joka koordinoi jäsenvaltioiden puolustuspolitiikkoja, erityisesti kyberturvallisuuden ja terrorismin torjunnan osalta, sekä kehittämään yhdessä EU:n puolustusalan strategiaa ja painopisteitä;
109. vaatii laatimaan EU:n valkoisen kirjan turvallisuudesta ja puolustuksesta varapuheenjohtajan / korkean edustajan esittelemän EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian sekä Bratislavan toimintaohjelman pohjalta; katsoo, että tässä asiakirjassa voitaisiin määrittellä myös EU:n strategiset turvallisuus- ja puolustusalan tavoitteet sekä nykyiset ja jatkossa tarvittavat voimavarat; kehottaa komissiota perustamaan parhailaan tehtävän Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmaa koskevan valmistelutyön tuloksiin, joita saadaan tulevasta turvallisuutta ja puolustusta koskevasta EU:n valkoisesta kirjasta, jossa olisi myös käsiteltävä kysymystä siitä, miten ja missä olosuhteissa sotilasjoukkojen käyttö on asianmukaista ja legitiimiä;
110. pitää tärkeänä, että määrittellään voimavaroja ja puolustusmateriaalia koskeva eurooppalainen politiikka (SEU-sopimuksen 42 artiklan 3 kohta), johon sisältyisivät sotilasvoimavarojen yhteinen suunnittelu, kehittäminen ja hankkiminen ja jossa esitettäisiin lisäksi ehdotuksia keinoiksi, joilla voitaisiin reagoida kyber-, hybridi- ja epäsymmetrisiin uhkiin; kannustaa komissiota laatimaan EU:lle kattavan puolustuspoliittisen toimintasuunnitelman, joka mainittiin vuoden 2016 työohjelmassa;
111. korostaa Euroopan puolustusvirastoon liittyviä suuria mahdollisuuksia sellaisten puolustusalan sisämarkkinoiden kehittämisessä, jotka ovat kilpailukykyiset, tehokkaat, intensiivisillä tutkimus- ja kehitys- sekä innovointitoimilla vahvistetut ja kohdennetut

luomaan erityisosaamista vaativia työpaikkoja, sekä suosittaa tässä tarkoituksessa mahdollisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tutkimista; muistuttaa kiireellisestä tarpeesta vahvistaa Euroopan puolustusvirastoa antamalla sille tarvittavat resurssit ja poliittinen tuki, jotta se voisi johtavassa asemassa koordinoida voimavarojen kehittämistä, tutkimusta ja hankintaa; toistaa näkemyksensä, että tämä olisi paras tehdä rahoittamalla viraston henkilöstö- ja toimintakuluja unionin talousarviosta;

112. muistuttaa SEU-sopimuksen 44 artiklasta, johon sisältyy joustavia lisämääräyksiä ja jolla luodaan mahdollisuus antaa kriisinhallintatehtävien toteuttaminen jäsenvaltioiden ryhmälle, joka hoitaisi tällaisia tehtäviä EU:n nimissä ja poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja EUH:n poliittisessa valvonnassa ja strategisessa ohjauksessa;
113. ehdottaa, että perustetaan SEU-sopimuksen 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista koostuva käynnistysrahasto, josta rahoitetaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) valmistelutoimet, joita ei oteta menoina unionin talousarvioon;
114. pitää tärkeänä yhteisen rahoituksen ulottamista sotilaallisiin YTPP-tehtäviin myös Athene-järjestelmän välityksellä, sillä näin voitaisiin vähentää jäsenvaltioiden taloudellisia pidäkkeitä osallistua sotilaallisiin YTPP-tehtäviin ja operaatioihin ja parantaa samalla EU:n kykyä reagoida kriiseihin;
115. kehottaa perustamaan pysyvän siviili- ja sotilasesikunnan, joka käsittää sotilas- ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavarat; kehottaa sisällyttämään erilaiset eurooppalaiset sotilaalliset rakenteet (muun muassa eri taisteluosastot, EUFOR-joukot, Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusyhteistyö sekä Benelux-maiden ilmatorjuntayhteistyö) osaksi EU:n kehystä ja parantamaan EU:n taisteluosastojen käytettävyyttä, muun muassa lisäämällä yhteistä rahoitusta ja harkitsemalla lähtökohtaisesti niiden lähettämistä ensimmäisenä paikan päälle etujoukoiksi tulevissa kriisinhallintatilanteissa;
116. toteaa, että pysyvä pääesikunta voisi osallistua pysyvään vaihtoehtosuunnitteluun ja toimia keskeisenä koordinoijana SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan soveltamisessa; toteaa, että tähän artiklaan sisältyy keskinäistä puolustusta koskeva lauseke, johon Ranska vetosi 17. marraskuuta 2015 pidetyssä ulkoasiainneuvoston kokouksessa, ja että sen nojalla voi olla mahdollista kehittää edelleen unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja saada näin kaikki jäsenvaltiot sitoutumaan lujemmin asiaan;
117. katsoo, että olisi tehostettava EU:n ja Naton yhteistyötä kaikilla tasoilla, esimerkiksi voimavarojen kehittämisessä ja vaihtoehtosuunnitelmien laatimisessa hybridiuhkien varalta, ja vahvistettava toimia jäljellä olevien poliittisten esteiden poistamiseksi; kehottaa perustamaan kattavan EU:n ja Naton välisen poliittisen ja sotilaallisen kumppanuuden;
118. kehottaa toteuttamaan päättäväisiä toimia kehityspolitiikan johdonmukaisuuden varmistamiseksi SEU-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti ja vaatii parantamaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden vaikutustenarviointijärjestelmää sekä perustamaan riitojenratkaisumekanismien korjaamaan mahdolliset ristiriitaisuudet EU:n eri politiikoissa, antamaan komission puheenjohtajalle poliittisen vastuun sen laajoista suuntaviivoista ja ratkaisemaan asiat kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevien EU:n sitoumusten mukaisesti;

Oikeus- ja sisäasiat

119. korostaa, että samalla kun noudatetaan perusoikeuksia ja -vapauksia sekä pidetään kiinni terrorismin vastaisen toimintapolitiikan demokraattisen ja oikeudellisen valvonnan tarpeesta, järjestelmällinen, pakollinen ja jäsenneily tietojenvaihto kansallisten lainvalvontaviranomaisten ja tiedustelupalvelujen välillä sekä Europolin, Frontexin ja Eurojustin kanssa on ehdottoman välttämätöntä, kun otetaan huomioon äskettäiset hyökkäykset ja kasvava terrorismiuhka, ja se on otettava käyttöön mahdollisimman pian;
120. huomauttaa, että aiempien terrori-iskujen tekijöiden lailla Pariisin iskuihin syyllistyneet olivat ennestään tuttuja turvallisuusviranomaisille ja he olivat jo olleet tutkinnan ja valvonnan kohteina; ilmaisee huolestumisensa siitä, että tällaisista henkilöistä olemassa olevia tietoja ei vaihdettu jäsenvaltioiden välillä SEUT-sopimuksen 88 artiklan vaatimuksista huolimatta; kehottaa neuvostoa ottamaan SEUT-sopimuksen 352 artiklan perusteella käyttöön pakollisen tietojenvaihdon jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että olisi hyödynnettävä tiiviimmän yhteistyön mahdollisuuksia, jos yksimielisyyteen ei voida päästä;
121. kehottaa komissiota ja neuvostoa laatimaan laajamittaisen arvion EU:n terrorisminvastaisista toimista ja niihin liittyvistä toimenpiteistä ja etenkin siitä, miten ne on toteutettu jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja käytännössä, sekä siitä, missä määrin jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä EU:n erillisvirastojen – erityisesti Europolin ja Eurojustin – kanssa tällä alalla; kehottaa komissiota ja neuvostoa myös laatimaan SEUT-sopimuksen 70 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen arvion jäljellä olevista puutteista ja siitä, ovatko toimenpiteet EU:n perusoikeuksia koskevien velvoitteiden mukaisia;
122. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 222 artiklaan sisältyy yhteisvastuulauseke, joka voidaan ja pitäisi ottaa käyttöön, jos jäsenvaltio joutuu terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi;
123. pitää valitettavana, ettei tilapäistä suojelua koskevaa direktiiviä ole otettu käyttöön pakolaiskriisin takia, vaikka se on laadittu kolmansien maiden kansalaisten laajamittaisen maahantulon kaltaisia tilanteita varten;
124. korostaa, että tarvitaan oikeudenmukainen ja tehokas EU:n yhteinen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka, joka perustuu solidaarisuuden, syrjimättömyyden ja palauttamiskiellon sekä kaikkien jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatteille, ja että siinä olisi varmistettava myös turvapaikanhakijoiden oikeudenmukainen jakaminen EU-maiden kesken; katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava tällaiseen politiikkaan; muistuttaa jäsenvaltioita niiden nykyisistä velvoitteista tällä alalla ja korostaa, että uuden turvapaikka- ja muuttoliikelainsäädännön olisi perustuttava maahanmuuttajan perusoikeuksiin;
125. huomauttaa, että tarvitaan lisätoimia sen varmistamiseksi, että Euroopan yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä tulee aidosti yhdenmukainen järjestelmä; kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan lainsäädäntöään ja käytäntöjään niiden kriteerien osalta, joita käytetään ratkaistaessa, kuka on oikeutettu saamaan kansainvälistä suojelua, sekä kansainvälisen suojelun menettelyjä ja vastaanotto-olosuhteita koskevien takuiden osalta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä jäsenvaltioissa vakiintuneiden parhaiden käytäntöjen mukaisesti;

126. pitää myönteisenä asetuksen (EU) 2016/1624 hyväksymistä ja toteaa, että sillä laajennetaan Frontexin tehtäviä ja toimivaltaa sekä annetaan sen uudeksi nimeksi Euroopan raja- ja merivartiostasto; katsoo, että virastoa voitaisiin tarvittaessa tukea sotilaallisilla välineillä, kuten Euroopan merivoimilla (Euromarfor) ja tehostetulla euroarmeijakunnalla (Eurocorps), sekä pysyvän rakenteellisen yhteistyön kautta yhdistetyillä resursseilla; korostaa, että asetuksen mukaan jäsenvaltioiden olisi oman etunsa ja muiden jäsenvaltioiden edun vuoksi tallennettava tietoja eurooppalaisiin tietokantoihin; ehdottaa, että huolehdittaisiin myös rajavalvontavirastojen, kuten Eurodacin, tietokantojen yhteentoimivuudesta sekä yhteentoimivuudesta Europolin tietokantojen kanssa;
127. kehottaa tarkistamaan kiireellisesti Dublin-asetusta ja perustamaan pysyvän EU:n laajuisen ja oikeudellisesti sitovan järjestelmän, jolla turvapaikanhakijat jaetaan jäsenvaltioiden kesken ja joka perustuu oikeudenmukaiseen ja pakolliseen kohdentamiseen;
128. huomauttaa, että unionin ulkorajoille on saapunut ja saapuu jatkuvasti ennennäkemättömiä ihmisvirtoja ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden määrä kasvaa tasaisesti, joten unioni tarvitsee uudelleensijoittamiselle sitovan ja pakollisen lainsäädäntökehityksen, kuten komission muuttoliikeagendassa todetaan;
129. kehottaa allekirjoittamaan turvallisten kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joiden avulla voidaan valvoa ja vähentää muuttovirtoja ennen kuin muuttajat saapuvat unionin rajoille; vaatii samanaikaisesti tiukkojen menettelyjen noudattamista niiden hakijoiden palauttamisessa, joiden hakemukset ovat perusteettomia;
130. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään turvapaikka-asioiden asiantuntijoiden koulutukseen käytettäviä menoja ja tehostamaan turvapaikan hakumenettelyjä;
131. toteaa, että ulkoisessa ulottuvuudessa olisi keskityttävä yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa Eurooppaan suuntautuvien laittomien muuttovirtojen perimmäisten syiden käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi; katsoo, että jatkossakin olisi keskityttävä kumppanuuteen ja yhteistyöhön keskeisten lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden kanssa; suosittaa, että kaikessa yhteistyössä kolmansien maiden kanssa olisi arvioitava kyseisten maiden turvapaikkajärjestelmiä, niiden pakolaisille antamaa tukea ja niiden kykyä ja halukkuutta torjua näihin maihin suuntautuvaa ja niiden kautta kulkevaa ihmiskauppaa ja ihmissalakuljetusta; toteaa, että unionin palauttamisjärjestelmän tehokkuutta on parannettava, mutta katsoo, että maahanmuuttajien palauttaminen olisi tehtävä ainoastaan turvallisissa olosuhteissa ja kunnioittaen täysin kyseisten henkilöiden perusoikeuksia ja prosessuaalisia oikeuksia;
132. pitää myönteisenä, että Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta annetussa uudessa asetuksessa (EU) 2016/1624 säädetään, että jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, joko siksi, että jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, tai siksi, että jäsenvaltio ei ole pyytänyt Frontexilta riittävää tukea tai ei pane tällaista tukea täytäntöön, komission olisi tehtävä neuvostolle päätösehdotus, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka viraston on pantava täytäntöön, ja edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio tekee viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön; huomauttaa lisäksi, että asetukseen sisältyy myös säännöksiä, jotka koskevat ryhmän jäsenten siviili- ja rikosoikeudellista vastuuta sekä valitusmekanismia, jolla valvotaan perusoikeuksien kunnioittamista kaikissa viraston toiminnoissa ja turvataan se;

133. katsoo, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) inhimillisiä ja taloudellisia voimavaroja on lisättävä, jos virastoa pyydetään koordinoimaan kaikkia EU:n turvapaikkahakemuksia ja jos sitä käytetään tukemaan kovan muuttopaineen alaisina olevia jäsenvaltioita turvapaikkahakemusten käsittelyssä, muun muassa niiden valtuuksien puitteissa, jotka virastolla on käynnistää yhteisiä operaatioita, kokeiluhankkeita ja nopeita interventioita, jotka ovat vastaavanlaisia kuin asetuksella (EU) N:o 1168/2011 Frontexin toimivaltuuksiin lisätty tehtävät;
134. painottaa, että on tärkeää parantaa EASOn, Frontexin ja Euroopan oikeusasiamiehen välistä koordinaatiota, jotta voidaan helpottaa varhaisvaroitusilmoitusten hyväksymistä erityisen voimakkaissa muuttopaineissa, jotka uhkaavat vaarantaa turvapaikanhakijoiden perusvapauksien kunnioittamisen; katsoo, että komissio voisi käyttää tällaisia varhaisvaroitusilmoituksia perusteena SEUT-sopimuksen 78 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden käynnistämiseksi;
135. vaatii vahvistamaan parlamentin asemaa neuvoston kanssa yhdenvertaisena lainsäätäjänä käyttämällä SEUT-sopimuksen 81 artiklan 3 kohtaa, jossa annetaan mahdollisuus käyttää tavallista lainsäätämistä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, jos neuvosto päättää asiasta yksimielisesti parlamenttia kuultuaan; kehottaa siirtymään kaikessa muussa oikeus- ja sisäasioiden päätöksenteossa tavalliseen lainsäätämiseen käyttämällä SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua siirtymälauseketta;
136. kehottaa komissiota SEUT-sopimuksen 83 artiklan perusteella ehdottamaan vähimmäissääntöjä, jotka koskevat määritelmiä ja seuraamuksia, jotka liittyvät terrorismin, ihmiskaupan sekä naisten ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön, laittoman huumausainekaupan, laittoman asekaupan, rahanpesun, lahjonnan, maksuvälineiden väärentämisen, tietokonerikollisuuden ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan;
137. vaatii toteuttamaan käytännössä Lissabonin sopimuksessa vahvistetut periaatteet, erityisesti jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja vastuunjaon periaatteet, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen oikeus- ja sisäasioiden alaan kuuluvan politiikan täytäntöönpanossa (SEUT-sopimuksen 70 artikla) sekä EU:n perusoikeuskirjan määräykset;
138. katsoo, että EU:n on taattava ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelu sekä Kööpenhaminan kriteereiden jatkuva kunnioittaminen ja varmistettava, että kaikki jäsenvaltiot kunnioittavat SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettuja yhteisiä arvoja;
139. korostaa, että on tärkeää saattaa menettelyllisten takeiden paketti valmiiksi, erityisesti laatimalla hallinnollista säilöönottoa sekä alaikäisten säilöönottoa koskevaa lainsäädäntöä, sillä nämä ovat aloja, joilla monien jäsenvaltioiden säännökset eivät ole täysin ihmisoikeusnormien ja muiden kansainvälisten normien mukaisia;
140. korostaa, että on tärkeää edistyä edelleen eurooppalaisen rikosoikeuden kehittämisessä, erityisesti rikosoikeudellisten tuomioiden keskinäisen tunnustamisen ja niiden täytäntöönpanon osalta;
141. korostaa, että eurooppalaisen oikeuskulttuurin kehittäminen on keskeinen edellytys pyrittäessä konkretisoimaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisille ja varmistettaessa EU:n lainsäädännön entistä parempi soveltaminen;

142. katsoo, että on nimitettävä Euroopan syyttäjä, jotta voidaan torjua järjestäytyntä rikollisuutta, petoksia ja korruptiota, suojella unionin taloudellisia etuja ja vähentää Euroopan lainvalvonta-alueen pirstoutuneisuutta;
143. korostaa, että SEUT-sopimuksen 86 artiklan mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto voidaan perustaa torjumaan EU:n taloudellisiin etuihin vaikuttavia rikoksia (PIF-direktiivin soveltamisalaan kuuluvia rikoksia) ainoastaan Euroopan parlamentin hyväksynnällä; muistuttaa näin ollen 12. maaliskuuta 2014¹ ja 29. huhtikuuta 2015² antamissaan päätöslauselmissa annetuista suosituksista, jotka koskevat Euroopan syyttäjänviraston yksityiskohtaista järjestämistä, sekä korostaa, että Euroopan syyttäjänvirastosta annettu asetus olisi hyväksyttävä viipymättä, jotta virasto voi saada valtuudet tutkia kaikkia PIF-direktiivin soveltamisalaan kuuluvia rikoksia, mukaan luettuina alv-petokset, ja nostaa syytteitä rikoksista epäiltyjä vastaan;
144. muistuttaa unionin velvollisuudesta liittyä SEU-sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen ja kehottaa käynnistämään viipymättä uudelleen tätä koskevat neuvottelut Euroopan neuvoston kanssa ja ottamaan huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 18. joulukuuta 2014 antaman lausunnon; muistuttaa pääneuvottelijan asemassa olevaa komissiota siitä, että tällainen liittyminen parantaa kaikkien EU:n kansalaisten ihmisoikeuksien suojelua;
145. muistuttaa, että tällä päätöslauselmalla pyritään vain antamaan arvio oikeudellisista mahdollisuuksista perussopimuksissa ja että sen olisi oltava perustana Euroopan unionin toiminnan parantamiselle lyhyellä aikavälillä; muistuttaa, että vastaiset perustavanlaatuiset lisä uudistukset edellyttäisivät perussopimusten muuttamista;

o

o o

146. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle, EKP:lle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0234.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0173.